

आद्यचतुर्थमहीननितम्बे

सप्तमकं दशमं च तथान्त्यं ।

यत्र गुरुः प्रकटस्मपाशे

तत्कथितं वतबोधकमेतत् ॥

Mallināthus (ad *Sisup.* 4, 45.) indicat: दोधकवृत्तमिदं भभभागौ ॥

7. Iam sequuntur dodecasyllaba metra ad classem apud Colebrookium septimam *Jagatī* pertinentia. Inter haec illud, quod *Drutavilambitam* vocatur, apud Bhartriharim exstat *Sring.* 34. *Nīti* 42. 53. 87. 88. Norma haec est:

— — — | — — — | — — — | — — — ||

sive ut *Mallināth.* (ad *Sisup.* 6, 1.) indicat: हतविलम्बितमाह नभौभरौ ॥

Auctor *Srutabodhi* (vs. 28.) productas tantum suis sedibus syllabas enumerat, neque enim hypotmesis in membris ipsis adest.

8. Antiquissimum huius classis metrum *Vansashtam* est, in carminibus epicis satis frequens, in Centuriis bis tantum usurpatum: *Sring.* 2. et *Nit.* 62. Pedes suppeditat *Mallināthus* in *Ghantāpatho* 1, 1. et ad *Sisup.* 1, 1.: जतौ तु वंशष्टमुदीरितं जरौ ॥

— — — | — — — | — — — | — — — ||

Proxime igitur ad *Upendravajrām* accedit et ita quidem ut illud cum *Ewaldio* (über einige Sanskritmetra p. 14.) *Vansashtam* catalectum vocare possis, quod et *Kālid.* videtur indicare, dum penultimam brevem *Upendravajrae* pedibus insertam docet (vs. 30.):

उपेन्द्रवज्राचरणेषु सन्ति चेद्

उपान्त्यवर्णी लघवः परित्ताः ॥

Primo pede in *Antibacchium* mutato aliud statim evadit genus, cui *Indravansā* nomen; utrumque permixtum habes *Sakuntalā* p. 152.

9. Ad classem *Sakkarī* dictam, quatuordecim syllabis membra efformantem, usitatissimum pertinet metrum *Vasantatilakā*, hac formula ad *Sisupāl.* 4, 19. indicatum: उक्ता वसन्ततिलका तभजाज्ञगोऽग ut legendum quoque est ad *Kirātârj.* 7, 40. Schema est:

— — — | — — — | — — — | — — — ||